

200703221/1.

Datum uitspraak: 26 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/12023 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 10 april 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 februari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 23 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

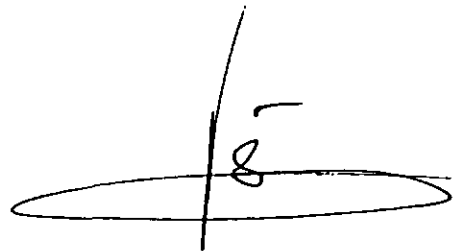
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 juni 2007

154-527.

Verzonden: **26 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 06/12023

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

wonende te eiser,
gemachtigde: mr. B.J. Manspeaker, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, thans de Staatssecretaris van
Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. P.P. Zweedijk, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluit van 15 februari 2006 afwijzend beslist op de aanvraag dd 28 maart 2003 van eiser tot verlening van een verblijfsvergunning (vtv) asiel voor bepaalde tijd.

Tegen dit besluit heeft eiser bij faxbericht van 7 maart 2006 beroep ingesteld.

De zaak is op 27 maart 2007 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.

Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Tevens is ter zitting verschenen de heer S. Kader, tolk.

2. Overwegingen

2.1. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, jo artikel 31, tweede lid, onder k, van de Vw 2000. Gelet op het bepaalde in de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) paragraaf C1/5.13 wordt ervan uitgegaan dat eiser een gevaar vormt voor de openbare orde. Voorts wordt eisers asielrelaas ongeloofwaardig geacht. Verweerder meent tot slot dat de verleningsgronden in artikel 29, eerste lid, onder a, b, c, en d van de Vw 2000 niet aannemelijk zijn.

2.2. Eisert voert aan dat verweerder hem ten onrechte de omstandigheid van artikel 31, tweede lid onder k, van de Vw 2000 aanrekent. Het evenredigheidsbeginsel en het fair play-beginsel is daarbij onvoldoende in het oog gehouden. Verweerder houdt voorts ten onrechte zijn asielrelaas voor ongeloofwaardig. Ten onrechte is eiser geen vtv verleend op de gronden van artikel 29, eerste lid, onder a, b, en c van de Vw 2000 en is hem de bescherming van

artikel 3 van het EVRM onthouden. Ten onrechte heeft verweerder nagelaten een categoriaal beschermingsbeleid in te stellen voor Noord- Irak.

2.3. De rechtbank overweegt als volgt.

2.3.1. Onweersproken is het volgende. Eiser heeft op 2 december 1997 aanvragen ingediend tot toelating als vluchteling en verlening van een vtv. Bij beschikking van 9 juli 1998 zijn deze aanvragen afgewezen. Eisers hiertegen ingesteld bezwaar is bij besluit van 13 oktober 1998 ongegrond verklaard. Eisers hiertegen dd 31 oktober 1998 ingesteld beroep is bij uitspraak van 3 juli 2000 ongegrond verklaard. Deze uitspraak is onherroepelijk geworden.

2.3.2. Vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State is dat, indien sprake is van een herhaalde aanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) na een rechtens onaantastbaar eerder besluit, het aan het betrokken bestuursorgaan vrijstaat daarop een nieuwe inhoudelijke beoordeling te doen plaatsvinden, maar daarentegen de rechter geen verdergaande toetsing mag uitvoeren dan of eiser bij de herhaalde aanvraag rechtens relevante nieuwe feiten of omstandigheden heeft aangevoerd.

2.3.3. Blijkens het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden d.d. 28 maart 2003 heeft eiser als zodanig aangevoerd de toenemende activiteit van de islamitische partijen Ansar al Islam en Jama'at Al Islam die personen zou willen oppakken die met de Amerikanen hebben samengewerkt. Voorts is eiser in de vorige procedure ten onrechte verweten dat hij wisselende verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot een straatnaam. De rechter zou eisers activiteiten voor de Amerikanen verder ten onrechte als van te weinig belang hebben geoordeeld om deswege gevaar voor vervolging aannemelijk te achten. Tot slot zouden rechter en IND ten onrechte geen geloof hebben gehecht aan zijn verklaring dat de dood van zijn zuster verband hield met de problemen die hij ondervond.

2.3.4. Eiser heeft omstandigheden gesteld waaraan in de eerdere procedure onvoldoende aandacht zou zijn besteed en/of geloof zou zijn gehecht. Deze omstandigheden vormen geen nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Zij zijn immers in die eerdere procedure al gesteld en mede-beoordeeld.

2.3.5. De toegenomen activiteit van islamitische extremisten en de verdere wijziging van de algehele situatie in Irak is op zichzelf gezien een wijziging ten opzichte van de situatie in de eerdere procedure. Ter zitting heeft eiser aangegeven dat zijn beroep daarop moet worden beoordeeld aan de hand van het meest recente algemeen ambtsbericht van Buitenlandse zaken (april 2006) over de situatie in Irak en aan de hand van rapporten van Human Rights Watch. De verwijzing naar de rapporten van Human Rights Watch is zo laat en zo specifiek, dat al om die reden niet aannemelijk is gemaakt dat de inhoud van die rapporten bij herbeoordeling zou kunnen leiden tot een gewijzigd besluit.

2.3.6. Het ambtsbericht van april 2006, met name de pagina's 15 en verder en 54 en verder aangaande de veiligheidssituatie in Irak, roepen het beeld op van toegenomen extremistisch geweld (vaak moorden en buitengerechtelijke groepswijze executies) tegen personen die (vermeend) zouden samenwerken met de interimregering en/of de Multi National Forces (MNF), tegen welk geweld veelal onvoldoende bescherming kan worden geboden. De activiteiten die eiser heeft gesteld - in de periode november 1995 tot augustus 1996 zou hij voor de Amerikaanse hulporganisatie Northwest Medical Teams (NWMF) chauffeur zijn geweest - zijn echter zo lang geleden en zijn naar hun aard ook niet zo vanzelfsprekend te

rangschikken onder samenwerking met de interimregering en/of MNF, dat daarmee voldoende aannemelijk is gemaakt dat herbeoordeling van de aanvraag op de verleningsgrond van artikel 29, eerste lid onder b, van de vw 2000 zou kunnen leiden tot de conclusie dat eiser bij terugkeer naar Irak een reëel en op hem persoonlijk herleidbaar risico loopt slachtoffer te worden van schending van artikel 3 van het EVRM. Deze omstandigheid vormt dan ook evenmin een novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

Voor een proceskostenveroordeling op de voet van artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) ziet de rechtbank mede gezien het voorgaande onvoldoende termen.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

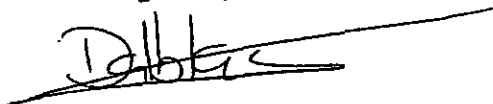
3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. A.P. Hameete, rechter, en door deze en D. Alblas, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 10 APR 2007

Afschrift verzonden op: 10 APR 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Mr A.J.J. Fraanje
Mr B.J. Manspeaker

Steegoversloot 54
3311 PP Dordrecht

Tel. 078 614 50 16
Fax 078 614 55 25

FRAANJE & MANSPEAKER
ADVOCATEN

betreft: / IND Rijsbergen Asiel
onze ref: 20070176 / er
uw ref: 9712.01.2122
rolnummer:
datum: 8 mei 2007

PER FAX: 070 365 13 80

Alsmede per post

Raad van State Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Hoger Beroepschrift Vreemdelingenwet Asiel

Ten behoeve van de vreemdeling:

achternaam
voornamen
geboortedatum
nationaliteit
geslacht
woon- of verblijfplaats

Iraaks
M

Van:

naam gemachtigde
volmacht

plaats van vestiging
correspondentieadres
telefoonnummer
faxnummer

Overige gegevens:

IND-nummer
CRV-nummer
IND-district
datum bekendmaking uitspraak
omschrijving uitspraak

B.J. Manspeaker
De advocaat verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.
Dordrecht
Steegoversloot 54, 3311 PP Dordrecht
078 614 50 16
078 614 55 25
9712.01.2122
IND Rijsbergen Asiel
10 april 2007
Beroep tegen afwijzende beslissing op aanvraag d.d. 28 maart 2003 tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is ongegrond verklaard.

RAAD VAN STATE	
09 MEI 2007	
ZAKEN:	
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Per fax ont v.:
8-5-07/6

Tegen genoemde uitspraak, welke hierbij is gevoegd (*), wordt hoger beroep ingesteld en de volgende grieven aangevoerd:

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard. De rechtbank heeft blijkens haar overwegingen onder hoofdstuk 2.3 een onjuist toetsingskader gehanteerd. Art. 4:6 Awb geeft een aanwijzing aan het bestuursorgaan ten aanzien van beschikkingen. Art. 4:6 Awb geeft derhalve niet het toetsingskader aan van de rechter.

Indien het bestuursorgaan van oordeel is dat er sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, wordt een inhoudelijk nieuw besluit gegeven door het bestuursorgaan. In casu is dat dan ook gedaan door het bestuursorgaan.

Daarnaast heeft het bestuursorgaan geen gebruik gemaakt van lid 2 van art. 4:6 Awb door de aanvraag af te wijzen onder verwijzing naar de eerdere afwijzende beschikking. Dit betekent dat het bestuursorgaan er of:

- a. van uit gaat dat de nieuw gebleken feiten en/of veranderde omstandigheden zijn vermeld, of
- b. dat er geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn vermeld en dat desondanks de aanvraag niet is afgewezen onder verwijzing naar de eerdere afwijzende beschikking.

Lid 2 geeft immers aan het bestuursorgaan de vrijheid om hieromtrent beleid te voeren.

Ten onrechte heeft de rechter de aangevoerde nieuwe feiten en omstandigheden vol getoetst in het kader van lid 1 van art. 4:6 Awb. Daarbij heeft de rechter aangegeven dat de veranderde mensenrechtensituatie in het land van herkomst op zichzelf een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid betreft. De rechter gaat echter te ver bij zijn inhoudelijke beoordeling of deze feiten van zodanige aard zijn dat zij tot een andere beschikking aanleiding kunnen geven. De rechter dient in dat geval niet vol te toetsen maar marginaal te toetsen of het bestuursorgaan tot de constatering kon komen dat er sprake is van nieuwe feiten of omstandigheden die van zodanige aard zijn dat zij tot een andere beschikking aanleiding kunnen geven. De rechter is daarom ook gehouden de beoordeling van het bestuursorgaan marginaal te toetsen. De rechtbank heeft in dit geval vol getoetst, hetgeen in strijd is met het toetsingskader, vermeld in hoofdstuk 8 van de Awb, met name art. 8:69 Awb. Blijkens de overwegingen in 2.3.6 is de rechter op de stoel gaan zitten van het bestuursorgaan door een inhoudelijke beoordeling te geven of de gestelde nieuwe feiten of omstandigheden aanleiding kunnen zijn voor een ander besluit.

REDENEN WAAROM wordt verzocht het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen en te bepalen dat alsnog een inhoudelijke beoordeling plaats vindt van het bestreden besluit met inachtneming van de nieuwe feiten of veranderde omstandigheden, onder veroordeling van verweerder in de proceskosten in beide instantiën.

Dordrecht, 8 mei 2007.

B.J. Manspeaker.

